

EHDOTUS VALTIONEUVOSTON ASETUKSEKSI KAIVANNAISJÄTTEISTÄ

PÄÄASIALINEN SISÄLTÖ

Asetus korvaisi nykyisen samannimisen asetuksen, johon se sisällöllisesti suurelta osin perustuisi. Voimassa olevaa asetusta kuitenkin täsmennettäisiin siten, että uuden asetuksen säännökset vastaisivat nykyistä tarkemmin kaivannaisjätedirektiivin vastaavia säännöksiä. Lisäksi säännöksiä tarkistettaisiin käytettyjen käsitteiden ja muun sisällön muuttamiseksi uudistettujen jätelain ja ympäristönsuojelulain mukaisiksi. Asetus tulisi voimaan 1.5.2013.

YLEISPERUSTELUT

1 Johdanto

Kaivannaisjätteistä annettua valtioneuvoston asetusta (379/2008) on tarkoitus tarkistaa kaivannaisteollisuuden jätehuollosta ja direktiivin 2004/35/EY muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/21/EY (jäljempänä direktiivi tai kaivannaisjätedirektiivi) täsmälliseksi täytäntöönpanemiseksi. Kiireellisen tarkistustarpeen taustalla on direktiivin täytäntöönpanoa koskeva komission perusteltu lausunto, johon Suomen on vastattava viimeistään 25.3.2013.

Asetusta on myös muutettava siinä käytetyn terminologian ja sisällön tarkistamiseksi uuden jätelain (646/2011) ja jätteistä annetun valtioneuvoston asetuksen (179/2012) sekä muutetun ympäristönsuojelulain (647/2011) säännösten mukaiseksi.

Direktiivin täsmälliseksi täytäntöönpanemiseksi ehdotetaan lisäksi samanaikaisesti esiteltävässä erillisessä esityksessä vähäisiä tarkistuksia ympäristönsuojeluasetukseen (169/2000).

2 Nykytila

2.1 Yhteisölaainsäädäntö

Kaivannaisjätedirektiivi sisältää kaivannaisteollisuuden jätehuollon yleissäännökset. Direktiivi koskee kaivannaisjätteitä, jotka syntyvät kaivostoiminnassa, sitä valmisteleavassa tai siihen rinnastettavassa toiminnassa, rikastustoiminnassa, kivenlouhimoissa, muussa kivenlouhinnassa, kivenmurskaamotoiminnassa ja turvetuotannossa sekä niihin rinnastettavassa kallio- tai maaperän aineksen muussa ottamisessa. Kaikkia mainittuja toimialoja koskee direktiivin yleisvaatimus ympäristönsuojelusta. Direktiivi sisältää lisäksi erityissäännökset kaivannaisjätteen

jätehuoltosuunnitelmasta, kaivannaisjätteen jätealueen luvasta, kaivannaisjätteen jätealueiden perustamisesta, hoitamisesta, käytöstä poistamisesta ja jälkihoidosta sekä jätealueisiin liittyvistä vakuuksista ja toimista suuronnettomuuden vaaran torjumiseksi.

Kaivannaistoiminnan jätteisiin ja jätehuoltoon sovelletaan kaivannaisjätedirektiivin lisäksi tapauksen mukaan useita muita ympäristöalan direktiivejä. Näitä muita EU-säädöksiä ovat ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (2008/1/EY, jäljempänä IPPC-direktiivi; nyttemmin korvattu teollisuuden päästöistä annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2010/75/EU, jäljempänä IE-direktiivi), jätteistä annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (2006/12/EY, jäljempänä jätedirektiivi; nyttemmin korvattu samannimisellä direktiivillä 2008/98/EY) ja vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (2012/18/EU) sekä yhteisen vesipolitiikan puitteista annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (2000/60/EY) ja sen johdannaisdirektiivit. Kaivannaisjätedirektiivin soveltamisalaan kuuluviin jätteisiin ei yleensä sovelleta kaatopaikoista annettua neuvoston direktiiviä (1999/31/EY, jäljempänä kaatopaikkadirektiivi).

2.2 Kansallinen lainsäädäntö

Kaivannaisjätedirektiivi on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä useilla säädöksillä. Keskeiset täytäntöönpanosäännökset sisältyvät ympäristönsuojelulakiin (86/2000), jätelakiin (646/2011; korvaa aikaisemman samannimisen lain 1072/1993), maa-aineslakiin (555/1981), pelastuslakiin (379/2011; korvaa aikaisemman samannimisen lain 468/2003), ympäristönsuojeluasetukseen (169/2000), jätteistä annettuun valtioneuvoston asetukseen (179/2012, jäljempänä jäteasetus), kaivannaisjätteistä annettuun valtioneuvoston asetukseen (379/2008, jäljempänä kaivannaisjäteasetus) ja vesiympäristölle vaarallisista ja haitallisista aineista annettuun valtioneuvoston asetukseen (1022/2006).

Täytäntöönpanon valmistelun lähtökohtana oli hyödyntää ja soveltaa voimassa olevaa lainsäädäntöä ja siten välttää päällekkäisiä tai ristiriitaisia vaatimuksia ja viranomaismenettelyjä. Valittu täytäntöönpanotapa perustui arvioon, että kaivannaisjätedirektiivin vaatimusten täytäntöönpano Suomessa ei merkitse merkittäviä uusia velvollisuuksia toimialan toiminnanharjoittajille ja jätehuollolle. Tämä johtuu muun ohella siitä, että kaivannaisjätedirektiivin peruselementit koostuvat usean muun direktiivin keskeisistä säännöksistä, joiden kansallisia täytäntöönpanosäännöksiä jo sovellettiin kaivannaistoimintaan.

Ympäristönsuojelulaki, joka on IPPC-direktiivin keskeinen täytäntöönpanosäädös, koskee laajasti kaivannaisteollisuutta ja sen toimintoja, toisin kuin direktiivi. Kaivannaisteollisuuteen ja toimialan jätehuoltoon sovellettiin siten jo ennen kaivannaisjätedirektiivin täytäntöönpanoa IPPC-direktiivin mukaisia vaatimuksia ja menettelyjä, kuten kaivannaisjätedirektiivin 4 artiklassa säädettyjä yleisiä ympäristönsuojelu- ja BAT-vaatimuksia, yhtenäistä lupamenettelyä ja yleisön osallistumista turvaavia menettelyjä. Jätedirektiivi ja kaatopaikkadirektiivi on pantu täytäntöön pääosin jätelailalla ja sen nojalla annetuilla säännöksillä, jotka koskevat

yleisesti kaivannaistoiminnan jätehuoltoa. Näin ollen kaivannaisteollisuuden jätehuoltoon sovellettiin jo ennen kaivannaisjätedirektiivin täytäntöönpanoa sitä vastaavia jätedirektiiviin perustuvia vaatimuksia jätteen synnyn ehkäisystä, kierrätyksestä ja muusta hyödyntämisestä sekä ympäristönsuojelusta. Samoin sovellettiin kaatopaikkadirektiiviin perustuvia vaatimuksia jätteen turvallisesta sijoittamisesta.

Vaikka Suomen lainsäädäntö suurelta osin jo täytti kaivannaisjätedirektiivin vaatimukset, edellytti direktiivin täytäntöönpano eräitä täsmennyksiä ja täydennyksiä laintasoiisiin säännöksiin. Ympäristönsuojelulaki ja maa-aineslaki oli täydennettävä kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelman laatimista koskevilla velvoitteilla. Myös ympäristönsuojelulain jätehuoltotoimintojen vakuussäännöksiä oli tarpeen täsmentää siten, että kaivannaisjätteen jätealueen toiminnanharjoittajalta edellytetään pääsääntöisesti vakuutta. Lisäksi oli säädettävä erityisesti suuronnettomuuden vaaran torjumiseen liittyvistä velvollisuuksista sekä ympäristönsuojelulaissa että pelastuslaissa. Ympäristönsuojelulakiin lisättiin myös uudet säännökset ympäristöluvassa annettavista määräyksistä kaivannaisjätteistä, kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelmasta ja sen noudattamisesta, kaivannaisjätteen jätealueista ja suuronnettomuuden vaaraa aiheuttavan kaivannaisjätteen jätealueen sisäisestä pelastussuunnitelmasta. Direktiivin säännösten täsmälliseksi täytäntöönpanemiseksi tarvittiin lisäksi erillinen kaivannaisjäteasetus ja pienehköjä täsmennyksiä eräisiin muihin asetustasoiisiin säädöksiin.

Direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavat laintasoiset muutokset tulivat voimaan 1.6.2008 ja asetustasoiset säädökset 13.6.2008. Direktiivi oli pantava täytäntöön 1.5.2008 mennessä.

Direktiiviä täsmentävät komission päätökset 2009/335/EY, 2009/337/EY, 2009/358/EY, 2009/359/EY ja 2009/360/EY sisällytettiin kaivannaisjäteasetukseen siihen tehdyllä muutoksella 717/2009, joka tuli voimaan 15.10.2009.

Uusi jätelaki ja siihen liittyvä ympäristönsuojelulain muutos (647/2011) tulivat voimaan 1.5.2012. Jätelaissa tarkistettiin useita jätehuollon keskeisiä käsitteitä ja muun ohella täsmennettiin toiminnanharjoittajan seuranta- ja tarkkailuvelvoitteita. Uudistukset koskevat myös kaivannaistoiminnan jätehuoltoa ja aiheuttavat siksi muutostarpeita nykyiseen kaivannaisjäteasetukseen. Muutetussa ympäristönsuojelulaissa taas säädetään aikaisempaa täsmällisemmin kaivannaisjätteen jätealueiden vakuusmenettelyä.

2.3 Komission perusteltu lausunto

Euroopan komissio aloitti kesäkuussa 2012 Suomea kohtaan rikkomusmenettelyn antamalla virallisen huomautuksen kaivannaisjätedirektiivin täytäntöönpanosta. Hallitus vastasi komission väitteisiin 21.9.2012. Vastaus ei kuitenkaan tyydyttänyt komissiota, vaan se jatkoi rikkomusmenettelyä antamalla 24.1.2013 perustellun lausunnon. Rikkomusmenettelyn kohteena on pitkälti se, kuinka tarkasti direktiivin säännökset on siirretty osaksi Suomen lainsäädäntöä. Suomella on aikaa 25 päivään maaliskuuta 2013 lähettää vastauksensa.

Vastauksessaan viralliseen huomautukseen Suomi kiisti komission väitteet ja katsoi, että se on saattanut kaivannaisjätedirektiivin osaksi lainsäädäntöään direktiivin tavoitteiden edellyttämällä tavalla. Suomi korosti vastauksessaan, että direktiivi on jäsenvaltioille tarkoitettu säädös, jonka täytäntöönpanossa on mahdollisuus valita direktiivin tarkoituksen toteuttamiseksi parhaiten soveltuvat muodot ja keinot.

Suomi ilmoitti samalla täsmentävänsä Manner-Suomen lainsäädäntöä viimeistään alkuvuodesta 2013 tarkistamalla kaivannaisjäteasetusta (maininnat ”vastaanottavasta vesistöstä” ja ”suotovedestä ja muusta jätevedestä”) ja ympäristönsuojeluasetusta (maininnat ”jätealueen luokituksesta on annettava lupamääräys” ja ”lupahakemusta koskevassa kuulutuksessa on oltava tieto jäsenvaltioiden välisistä neuvotteluista”).

3 Tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

Tavoitteena on täsmentää nykyistä asetusta siten, että uuden asetuksen säännökset myös sanamuodoiltaan vastaisivat nykyistä tarkemmin kaivannaisjätedirektiivin vastaavia säännöksiä. Tavoitteena on myös tarkistaa nykyistä asetusta siten, että uusi asetus olisi kaikin puolin uudistettujen jätelain ja ympäristönsuojelulain mukainen.

Komissiolle aikaisemmin ilmoitettujen kaivannaisjäteasetukseen ja ympäristönsuojeluasetukseen tehtävien muutosten ohella kaivannaisjäteasetusta tarkistettaisiin myös siten, että siihen lisättäisiin direktiivin mukaiset rikastuksen, rikastusjätteen ja suotoveden määritelmät sekä maininta toiminnanharjoittajan velvollisuudesta kerätä jätevedet ”tehokkaasti”. Vastaavista syistä selkiytettäisiin yhteyttä asetuksen ja ympäristönsuojelulain ja vesienhoitolain nojalla annettujen jäteveden käsittelyä koskevien muiden vaatimusten välillä. Asetus annettaisiin ennen perustellussa lausunnossa annetun määräajan umpeutumista.

Edellä esitetyn mukaisesti ehdotetaan kaivannaisjätteistä annettu valtioneuvoston asetus uudistettavaksi kokonaisuudessaan antamalla samanniminen uusi asetus. Uusi asetus perustuisi sekä sisällöllisesti että rakenteellisesti pitkälti nykyiseen asetukseen. Ehdotetut tarkistukset aiheuttaisivat pienehköjä muutoksia useimpiin pykäliin ja myös liitteisiin. Nykyinen asetus olisi siksi selkeyden vuoksi uudistettava kokonaisuudessaan.

4 Vaikutukset

Kansallinen lainsäädäntö vastaisi aikaisempaa täsmällisemmin kaivannaisjätedirektiivin vastaavia säännöksiä.

Asetuksella ei olisi olennaisia ympäristö-, taloudellisia tai muita vaikutuksia nykyiseen tilanteeseen verrattuna.

5 Valmistelu

Asetusehdotus on valmisteltu ympäristöministeriössä.

Asian kannalta keskeisille viranomaisille ja järjestöille on varattu mahdollisuus esittää huomautuksensa ehdotuksesta. Palautteen johdosta on:

- edelleen täsmennetty käsitteiden rikastus ja rikastusjäte sanamuotoja siten, että ne vastaisivat mahdollisimman tarkasti direktiivin vastaavia käsitteitä (2 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohta)
- poistettu ehdotuksesta viittaus heikkoon happoon liukenevan syanidin määrittämiseen käytettävään standardiin, koska komissio ei ole vielä kaivannaisjätedirektiivin 22 artiklan 1.b kohdan nojalla vahvistanut standardia käytettäväksi direktiivin toimeenpanossa (liite 3, osa B, kohta 3)
- täsmennetty ehdotusta direktiivin mukaisesti siten, että liitteen 4 C osassa tarkoitetut tiedot on annettava maksutta.

Ehdotus on tarkastettu oikeusministeriön laintarkastusyksikössä.

6 Voimaantulo

Asetus annettaisiin kiireellisenä ennen perusteltuun lausuntoon annettavan vastauksen määräajan umpeutumista 25.3.2013. Asetus tulisi voimaan 1.5.2013. Nykyinen samanniminen asetus kumottaisiin samasta päivämäärästä.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

Asetusehdotusta tarkastellaan pykälittäin vain siltä osin kuin niihin ehdotetaan tarkistuksia verrattuna voimassa olevaan asetukseen.

1 §. *Soveltamisala.* Pykälän 1 momenttia tarkistettaisiin niin, että sinä käytettäisiin uudessa jätelaisissa ja ympäristönsuojelulaisissa käytettyä käsiteparia seuranta ja tarkkailu.

2 §. *Määritelmät.* Pykälän 1 momenttiin lisättäisiin uusina määritelmänä direktiivin mukaiset rikastuksen, rikastusjätteen ja suotoveden määritelmät. Suotovesi sisältyy ympäristönsuojelulain mukaiseen jäteveden määritelmään. Momentissa käytetty kohtien numerointi ja 2 momentissa oleva pykäläviittaus muuttuisivat vastaavasti. Kaivannaisjätteen jätealueen määritelmä säilyisi sisällöllisesti ennallaan. Rakenteellisena muutoksena käsitteen täsmennykset siirrettäisiin pykälän 2 momenttiin.

Osa direktiivin mukaisista määritelmistä, kuten jäte, vaarallinen jäte ja vesistö, sisältyy jo ennestään ympäristönsuojelulakiin tai jätelakiin eikä niitä toistettaisi asetuksessa. Ympäristönsuojelulain mukainen vesistön määritelmä kattaa myös norot ja ojat.

3 §. *Kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelman tavoitteet.* Pykälän 7 kohtaan ehdotettu termi loppukäsittely olisi uuden jätelain mukainen.

4 §. *Kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelman sisältö.* Pykälään ehdotetut tarkistukset olisivat terminologisia täsmennyksiä ja ne tehtäisiin lähinnä direktiivin täytäntöönpanon täsmentämiseksi.

5 §. *Suuronnettomuuden vaaran ja haittojen torjuminen.* Pykälä säilyisi ennallaan.

6 §. *Kaivannaisjätteen jätealueen toiminnanharjoittajaa koskevat yleiset vaatimukset.* Pykälän 2 momenttiin ehdotetut muutokset johtuisivat uudesta jätelaista ja ne olisivat lähinnä informatiiviset. Vastuuhenkilö olisi ilmoitettava valvontaviranomaiselle.

7 §. *Kaivannaisjätteen jätealueen perustaminen ja hoito.* Direktiivin mukaisesti korostettaisiin erityisesti maaperän, vesistön, pohjaveden ja ilman pilaantumisen vaaran huomioon ottamista jätealueen perustamisessa ja hoidossa. Pykälän 4 kohdassa ehdotettu tarkistus johtuisi uudesta jätelaista.

8 §. *Kaivannaisjätteen jätealueesta aiheutuvan ympäristökuormituksen hallinta.* Pykälään tehtäisiin useita tarkistuksia direktiivin täsmälliseksi täytäntöönpanemiseksi. Pykälässä ja muualla asetuksessa käytettäisiin johdonmukaisesti käsiteparia ”suotovesi ja muu jätevesi”. Pykälään lisättäisiin maininnat maaperän, vesistön ja pohjaveden pilaantumisesta. Kuten direktiivissä, pykälässä edellytettäisiin, että jätevedet olisi kerättävä ja käsiteltävä tehokkaasti (sana puuttuu suomenkielisestä direktiiviversiosta), jollei 2 momentin perusteella osoiteta, että tämä on tarpeetonta. Selvyyden vuoksi pykälän 3 momentissa korostettaisiin, ettei myöskään jätevettä saa johtaa vesistöön siten, että siitä aiheutuu säännöksessä tarkoitettu seuraus. Lisäys olisi lähinnä informatiivinen. Pykälän 4 momenttiin ehdotetut muutokset johtuvat uudesta jätelaista.

Ilmaisu mahdollisuuksien mukaan poistettaisiin 1 momentin 2 ja 4 kohdasta, koska ne sisältävät muutoinkin ajatuksen, että haittoja on ehkäistävä mahdollisuuksien rajoissa.

9 §. *Syanidipitoisen kaivannaisjätteen jätealueen erityisvaatimukset.* Pykälä säilyisi ennallaan.

10 §. *Kaivannaisjätteen jätealuetta koskevan vakuuden määrän arviointi.* Nykyisen asetuksen 1 ja 3 momentti poistettaisiin, koska niitä vastaavat säännökset sisällytettiin uuden jätelain säätämisen yhteydessä muutettuun ympäristönsuojelulakiin. Pykälään lisättäisiin viittaus ympäristönsuojelulain asianomaiseen säännökseen.

11 §. *Ympäristön pilaantumisen ja onnettomuuksien ehkäiseminen.* Ehdotettu tarkistus johtuisi uudesta jätelaista.

12 §. *Kaivannaisjätteen jätealueen seuranta ja tarkkailu.* Pykälän 1 momenttiin lisättäisiin viittaus uuteen jätelakiin perustuvaan toiminnanharjoittajan velvollisuuteen laatia jätteen käsittelyn seuranta- ja tarkkailusuunnitelma sekä pitää kirjaa jätteistä. Suunnitelman laatiminen ja noudattaminen parantaa jätealueen suunnitelmallista ja tehokasta seurantaa ja tarkkailua siten kuin direktiivissä edellytetään.

Pykälän 2 momenttiin ehdotetut tarkistukset johtuvat uudesta jätelaista.

Asetuksen 12 ja 13 §:n keskinäistä suhdetta parannettaisiin siirtämällä nykyisen asetuksen 12 §:n 3 momentti uuden asetuksen 13 §:n uudeksi 3 momentiksi. Vastaavasti siirrettäisiin nykyisen asetuksen 13 §:n 3 momentti 12 §:n uudeksi 3 momentiksi.

13 §. *Kaivannaisjätteen jätealueen valvonta.* Pykälän 2 momenttiin ehdotetut uuteen jätelakiin perustuvat tarkistukset parantavat mahdollisuuksia valvoa jätealueiden toimintaa. Uusi 3 momentti olisi nykyisen asetuksen 12 §:n 3 momentti.

14 §. *Kaivannaisjätteen jätealueen käytöstä poistaminen ja jälkihoito.* Pykälän rakennetta parannettaisiin siirtämällä nykyinen 2 momentti uudeksi 3 momentiksi. Direktiivin täytäntöönpanon täsmentämiseksi 3 momentissa korostettaisiin, että jälkihoitotoimien sekä seurannan ja tarkkailun keston määrittelyssä olisi otettava nimenomaisesti huomioon myös tarve seurata ja tarkkailla vaikutusalueiden pinta- ja pohjavesien tilaa.

15 §. *Käytöstä poistettujen kaivannaisjätteen jätealueiden tiedosto.* Pykälä säilyisi ennallaan.

16 §. *Kaivannaisjätteen hyödyntäminen louhoksessa.* Pykälän 1 kohdassa tarkistettaisiin pykäläviittaus. Direktiivin täsmälliseksi täytäntöönpanemiseksi pykälän 2 kohtaan lisättäisiin maininta vesistöistä. Pykälän 3 kohdan muutos johtuu uudesta jätelaista. Kohdissa 1–3 käytetty ilmaisu soveltuvin osin poistettaisiin tarpeettomana.

17 §. *Täytäntöönpanon seuranta.* Pykälän 1 momentissa tarkistettaisiin muuttunut pykäläviittaus. Muilta osin pykälä säilyisi ennallaan.

18 §. *Voimaantulo ja siirtymäsäännökset.* Asetus tulisi yleisesti voimaan 1.5.2013. Sillä kumottaisiin samanniminen nykyinen asetus 379/2008. Muilta osin nykyisen asetuksen siirtymäsäännöksiä päivitetäisiin vastaamaan tilannetta 1.5.2013.

Liite 1. Kaivannaisjätteen luokittelu pysyväksi jätteeksi. Liitteen kohdan 2 johdannossa tarkistettaisiin muuttunut pykäläviittaus. Kohtaa 2 e) täsmennettäisiin niin, että siinä käytettäisiin sanaparia ”vaaraa tai haittaa”, kuten yleisesti muuallakin jätelainsäädännössä.

Liite 2. Luokittelu suuronnettomuuden vaaraa aiheuttavaksi kaivannaisjätteen jätealueeksi. Uuden jätelain mukaisesti muutettaisiin termi ongelmajäte vaaralliseksi jätteeksi. Asetuksen 2 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaisesti muutettaisiin termi rikastushiekka rikastusjätteeksi.

Liitteen johdannon kolmannessa kappaleessa korjattaisiin virheellinen viittaus jäljempänä oleviin liitteen kohtiin. Käsitteiden ”jätealueen rakenteellinen vakaus” ja ”jätealueen virheellinen toiminta” määritelmät siirrettäisiin liitteen alaviitteistä liitteen johdannon neljänneksi kappaleeksi.

Liite 3. Kaivannaisjätteen ominaisuuksien määrittely. Liitteeseen tehtäisiin uudesta jätelaista johtuvat muutokset. Termi rikastushiekka muutettaisiin rikastusjätteeksi.

Liite 4. Suuronnettomuuksien torjuntaa koskevat toimintaperiaatteet, sisäisen pelastussuunnitelman sisältö ja tiedottaminen. Liitteen kohdassa A.2 oleva viittaus ympäristönsuojelulain 103 b §:n 3 momenttiin poistettaisiin. Vastaava säännösviittaus sisällytettäisiin 6 §:n 2 momenttiin. Liitteen kohdan C otsikkoa ja johdantoa tarkistettaisiin niin, että sanamuodot vastaisivat ympäristönsuojelulain 103 b §:n 4 momentin ilmaisua ja direktiivin sisältöä.

Liite 5. Kaivannaisjätteen jätealuetta koskevan vakuuden määrän arviointi. Liitteen johdantoon tehdyllä lisäyksellä korostettaisiin, että liitteessä luetellaan vakuuden määrän arvioinnissa käytettävät vähimmäistiedot.